

Nadace Elišky Junkové

Prototyp řady Tatra 803/804, s nímž dnes jezdí pan Jaromír Randa z Chocerad.

a první návrhy nesly – kromě nezbytného razítka „Tajné“ označení *Malý speciální vůz*. Koncepce byla od začátku typicky kopřivnická se vzduchem chlazeným motorem V8 vpředu a pohonem čtyř kol. Do sériové výroby se však nakonec dostal až jejich nástupce, lehký terénní nákladní vůz Tatra 805 s trambusovou budkou.

K historii „osmsetpětky“ se na stránkách AR brzy vrátíme podrobněji, teď si připomeňme dnes už téměř zapomenuté projekty T 803, T 804 a T 806, z nichž poslední patrně zůstal jen na papíře, zatímco první dva se dostaly alespoň do stádia prototypů. Kolik těchto vozů doopravdy na za-

témě u prototypu T 803. Důležité však je, že se alespoň jeden exemplář řady T 803/804 dochoval do našich dnů – byť možná v poněkud pozměněné podobě. Terénní automobily T 803 a T 804 vznikly v automobilce Tatra podle požadavků tehdejšího ministerstva národní obrany

Tatra 803 v otevřené úpravě – na sněhu zřejmě plátenou střechu složili jen kvůli fotografovi.

Vpravo už je prototyp T 803 v úpravě chránící posádku před rozmary počasí.

Dobový tovární snímek podvozku terénního vozu Tatra 804 s dvoumetrovým rozvorem a mohutnými koly.

čátku padesátých let spatřilo světlo světa není tak docela jasné, podle dostupných pramenů byly nejméně dva nebo tři, přičemž jeden z nich dnes při terénních soutěžích prohání pan Jaromír Randa z Chocerad. Jeho vůz nese typové označení T 804 odpovídající podvozku s krátkým dvoumetrovým rozvorem náprav, karoserie se však spíše blíží řešení použí-

mm, při použití menších pneumatik 7,50 x 16 se světlá výška zmenšila asi na 330 mm. Tatra 803 měla pohotovostní hmotnost asi 1800 kg, užitečnou hmotnost 750 kg a z největší připustné hmotnosti 2750 kg – alespoň podle dobových dokumentů – připadalo 1290 kg na přední a 1460 kg na zadní nápravu.

Automobil vybavený dvouapůllitrovým motorem V8 o výkonu 75 koní (55 kW), čtyřstupňovou hlavní a dvoustupňovou převodovkou dokázal se za snutým pohonem všech čtyř kol zdolat stoupání 85 %, nevadil mu brod hluboký až 600 mm a na silnici – jen s pohonem zadních kol – uháněl přes 100 km/h. Průměrně ovšem spotřeboval přes dvacet litrů benzínu na 100 km jízdy, takže šedesátilitrová palivová nádrž umístěná u dělicí stěny motorového prostoru nebyla nijak přidemenzovaná.

Počátkem listopadu 1951 byla ve vývojovém oddělení koprivnické automobilky dokončena montáž prototypu Tatra 804. Vozidlo určené pro leteckou přepravu mělo podvozek téměř shodný s T 803 – jen rozvor byl zkrácen z původních 2,2 m na rovné dva metry a odlehčená karoserie neměla dveře. Podle zprávy vypracované ve zkušebně počátkem března 1952, po sérii náročných jízdních zkoušek, vykazovala Tatra 804 pohotovostní hmotnost 1590 kg (bez náhradního kola, bez nářadí a jen s poloviční náplní palivové nádrže), z nichž 960 kg připadalo na přední a 640 kg na zadní nápravu. Po ujetí prvních 2600 km absolvoval prototyp T 804 sérii měření: na letmém kilometru zaznamenal největší rychlosť 101,5 km/h, z rychlosť 60 km/h (přesněji z 61,8 km/h) dokázal zabrzdit na dráze 14,6 m, zatímco s přívěsem o hmotnosti 945 kg k témuž manévr potřeboval o osm metrů více. Při průměrné rychlosti 72 km/h zaznamenal na silnici spotřebu 21,6 l na 100 km, s přívěsem – na částečně zasněžené a zledovatělé kopcovité silnici při průměru 45 km/h – se spotřeba vyhoupla přes 27 l na 100 km.

Během zkoušek v terénu zdolávala Tatra 804 stoupání přes 80 % a s rozjezdem se dokázala prohrabat i půlmetrovou vrstvu vlhkého sněhu. To ovšem přišly ke slovu nejen redukce a pohon čtyř kol, ale také závěry diferenciálů. Na zasněžených silnicích absolvoval prototyp T 804 přes dva tisice kilometrů s hydraulickou spojkou HS4 a stal se tak zřejmě prvním

Ochranný rám je při terénních automobilových soutěžích nezbytným bezpečnostním prvkem, a tak jej musíme „osm-setčtyřce“ tolerovat.

Srdcem terénního vozu T 803/804 byl dvouapůllitrový vzduchem chlazený motor V8 typu T 603.

československým automobilem vybaveným tímto zařízením domácí provenience. Po ujetí 11 126 km byla Tatra 804 v polovině března 1952 v koprivnické zkušebně demontována, prošla důkladnou kontrolou a dostala novou převodovku a klasickou jednotkovou spojku. Následující osudy prototypu nejsou tak docela jasné, a tak budeme rádi, když se nám ozve každý, kdo se s některým z vozů řady T 803/804 během uplynulých desetiletí setkal.

Na vzácném dobovém snímku, který ze svého archivu poskytl pražský sběratel Ing. Jiří Hera, se Tatra 804 bez dveří prokousává sněhovou nadílkou.

Nákres šestimístného velitelstvího automobilu, který měl nést typové označení Tatra 806.

Poslední z projektů, které dnes chceme připomenout, nese označení T 806 a na výkresu z počátku června 1951 je označen jako „návrh šestisedadlového velitelstvího vozu“. Jeho konstrukce měla být prakticky shodná s vozy řady T 803/804, jen rozvor náprav byl tentokrát prodloužen na 2,7 m a odpovidal tak terénnímu nákladáčku T 805. Navrhovaný velitelství vůz T 806 měl být dlouhý 4370 mm a jak je z připojeného nákresu patrné, prostřední řada sedadel se měla sklápět vpřed, čímž se dal vytvořit velkoryse dimenzovaný prostor pro cestující na zadních sedadlech. Tomu, že projekt T 806 patrně zůstal jen na papíře, nasvědčuje i skutečnost, že byl odtajněn už koncem ledna 1957, zatímco projekty T 803 a T 804 až v polovině dubna 1962.

JAN TUČEK

